

ביאורים לכמה מדברי המסורה – פרשת אמור

כא/ז – "זנה" (חסר ו')

העיר "היכל הברכה" כי בלשון יחיד מופיע תמיד "זונה" עם ו' ורק ג' פעמים כתיב חסר, **בפסוקנו, וכן כא/ד, ועוד** בירמיה ב/כ.

כי בדרך כלל מדובר על בעילת איסור של ממש ולכן כתיב מלא ו', אבל בשני פסוקים שבפרשתנו מדובר על 'זונה' **שהיא גיורת או משוחררת** ואסורה לכהן וכהן גדול, ולא מחמת בעילת איסור, ולכן אינה זונה גמורה.

(ונראה לי להוסיף: בבראשית (לד, לא) – טענו בני יעקב: "הכזונה יעשה את אחותנו?" ושם המסורה רושם ז' גדולה. ונראה כי שכס בן חמור רצה לבולל בין ישראל לעמים – לד/ט – וזוהי זנות רבתית, לא של אדם אחד אלא של האומות!

ומה שיש להקשות מן ירמיה ב/כ "את צועה זנה" והרי שם כתוב חסר ו'. אלא גם שם לא מוסב אודות בעילת אשה כלל אלא על חטא ע"ז, כמבואר מהמפרשים שם, ואינה זנות כפשוטה).

כא/יא – "נפשת" (כתיב חסר ו')

עיין דרשתו של רבי עקיבא (סנהדרין ד.). אודות דם משני מתים, ודברי ההסבר של "היכל הברכה"

כב/יט – לרצנכם (כתיב חסר ו')

והיינו בגלל שמדובר בזביחה לכן חסר אות ו' (אות חיים), ותמיד בתורה באה "לרצנכם" חסר כי מדובר על קרבנות, ויקרא יט/ה; כב/יט; כב/כט; כג/יא (ושם נכלל הכבש בתנופה)